

Naše vesnice ***SVĚRADICE***

Vážení občané!

Dovolte mi, abych vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 7. prosince 2007 na 7. veřejném zasedání a zároveň posledním v tomto roce.

Hlavním bodem bylo schválení navrhovaného rozpočtu na rok 2008. Tento rozpočet byl řádně vyvěšen patnáct dnů na úřední desce u budovy obecního úřadu a zároveň i na internetové úřední desce. Schválený rozpočet je vyrovnaný v příjmech i ve výdajích ve výši 3 288 260,- Kč.

Zastupitelé schválili rozpočtové opatření číslo 3 roku 2007, kde se jednalo o přesné zaúčtování příjmů a výdajů podle skutečnosti.

Je schválená čtyřčlenná inventurní komise, která koncem tohoto roku provede inventarizaci obecního majetku.

S firmou AZS, s.r.o., nyní sídlím i v Horažďovicích je schválena a podepsána smlouva o spolupráci. Předmětem je recyklace stavebních hmot, jejich příjem i prodej.

Firma Becker Bohemia, s.r.o., která v naší obci provádí svoz komunálního a nebezpečného odpadu nás informovala, že ceny pro rok 2008 vzrostou průměrně o 3%.

Zaslali jsme dopis na Městský úřad Horažďovice starostce paní Mgr. Jůdové ohledně výtluků na silnici Svěradice – Komušín. Část uvedené komunikace byla již opravena, zbytek plánují na příští rok.

Jménem naší obce jsme zaslali dopis Katastrálnímu úřadu pro Plzeňský kraj se sídlem v Plzni o našem zásadním nesouhlasu proti uvažovanému zrušení jejich pracoviště v Horažďovicích, které plánují uzavřít od poloviny příštího roku.

Blíží se konec roku a v naší obci opět proběhne několik kulturních akcí, na které Vás srdečně zvu.

Vážení občané, děkuji Vám za spolupráci. Přeji příjemné prožití vánočních svátků a do příštího roku 2008 hodně zdraví a spokojenosti.

Vladimír Smitka, starosta obce

Letos se po letech objevil sních už na sv. Martina. Sice u nás, v nižších polohách zmizel, ale na kopcích je ho habaděj. To dává naději i obavy, že si ho užijeme i my, kteří lyže ani jiné pomůcky ke sjíždění kopců a kopečků pod stromečkem hledat nebudeme.

kresbička Karolínka Klasová

Jinak je tomu u mladších a nejmladších, kteří už leští skluznice, šacují sportovní butiky, obnovují loňskou výbavu, ve které se nemohou ukazovat v horských zábavních střediscích, dokonce ani na sjezdovkách.

Jakkoliv zima přináší starosti v podobě úrazů, zdravotních potíží, starším silně připomínají, že už nejsou nejmladší, přesto jsou v zimě vánoce, které nám dávají možnost zastavit se, zamyslet, stanovit si nové cíle, namazat si klouby a jentak se nechat unášet klidem a pohodou.

Jen pár dnů, než bláznivý Silvestr nás vrhne do dalšího běžného koloběhu. Nezlobme se na něj. On za to nemůže, že my v té pomyslné pohodě déle nevydřžeme. mot

Události, zajímavosti, střípky.....

- Místní Svaz žen Svěradice připravuje výroční schůzi s vánočním posezením dne 28. prosince, které se uskuteční od 18.00 hodin v salonku místního hostince. Každá členka dostane písemnou pozvánku.
- Vánoční koncert v podání pačejovského souboru Vánek se koná v období vánočního klidu a pohody, a to v pátek 28. prosince v 17.00 hodin ve vestibulu Kulturního domu ve Svěradicích. Děvčata pilně nacvičují zpěv i hudební doprovod, pod vedením pana učitele Tomáše Cihláře.
- V sobotu 29. proběhne v sálu Kulturního domu ve Svěradicích tradiční Tenisový turnaj, který pořádá pan Ivan Šimanovský. Zápis účastníků je v 9. 30 hodin.
- Zveme všechny občany na silvestrovskou zábavu, která se koná v Kulturním domě ve Svěradicích od 20.00 hodin. Lístky jsou v prodeji v kanceláři Obce Svěradice. Cena vstupného je 150,- Kč. Hraje hudební skupina Experiment.
- Novoroční pochod „odstartuje“ od budovy obecního úřadu ve 13.30 hodin. Při zápisu o účasti dostanou děti na cestu pamlsky. Dospěláci nesmutněte, občerstvení také bude! A to opět ve Slatině u Soukupů.
- Místní složky srdečně zvou na tradiční plesy. Myslivecký ples se koná 25. prosince. Hraje Experiment. Sportovní ples se uskuteční 19. ledna s hudebním doprovodem skupiny Talisman. Masopust připadá slavit tentokrát už 2. února. Hasičský ples se bude konat 1. března s kapelou Tři Cvrčci.
- Pro Světlo přátelství z Betlému si můžete opět přijít na Štědrý den mezi 10.00 – 10.30 hodinou ke kapličky sv. Anny na návsi.
- Výroční členská schůze Sboru dobrovolných hasičů Svěradice proběhne v sobotu 5. ledna. Pozvánky s uvedenou hodinou zahájení budou členům včas rozneseny.
- **Tříkrálová sbírka** se v naší obci uskuteční v sobotu **5. ledna**. Dvě skupinky koledníků s dospělou osobou začnou obcházet dům po domu v 10.00 hodin.
- Horažďovické paní učitelky Originál Band nám zase zazpívají. Tříkrálový koncert, který pořádá Obec Svěradice se koná v neděli 6. ledna v 17.00 hodin ve vestibulu Kulturního domu Svěradice.
- Obec Svěradice pořádá 26. ledna vítání občánků naší obce, narozených během posledních dvou let. Jedná se o Janičku Macháčkovou, Karolínku Dvořákovou, Tomáška Zacha a Lucinku Eliášovou. Rodiče dětí obdrží písemné pozvání. Na této plánované akci vystoupí děti, společně s ředitelkou místní mateřské školy s připraveným programem.
- Obec Svěradice děkuje manželům Kopáčkovým, Kábovým a Červeným za úklid velkého množství napadaného listí z lip a bříz na návsi i v parku. Není jim lhostejné veřejné prostranství obce a ochotně se podílejí na jejich úklidu. Děkujeme i všem ostatním nejmenovaným ochotným občanům za obdobný úklid. Velice si vaší práce vážíme.
- Dopisovatelka novin Naše vesnice Svěradice paní Marie Šulcová připravuje pro únorové vydání rozhovor s paní Miluškou Korbelovou, čp. 29, která v prosinci oslaví své životní jubileum 80 let.

V měsících lednu a únoru oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a radosti.

Leden

Šilhánová Anna	(čp. 93)	2.1. 87 let	Opalecká Božena	(čp. 107)	16.1. 71 let
Mrázová Růžena	(čp. 51)	8.1. 61 let	Horynová Marie	(čp. 4)	22.1. 67 let
Sílová Miloslava	(čp. 15)	10.1. 61 let	Kába Bohuslav	(čp. 104)	28.1. 65 let

Únor

Korbel Karel	(čp. 55)	4.2. 75 let	Löffelmannová Marie	(čp. 126)	13.2. 63 let
Zdeněk Karel	(čp. 48)	6.2. 67 let	Červená Růžena	(čp. 102)	22.2. 67 let
Brouček Karel	(čp. 94)	7.2. 77 let	Langer Václav	(čp. 135)	24.2. 75 let
Militká Věra	(čp. 26)	9.2. 87 let	Šulc Václav	(čp. 132)	25.2. 64 let

jka

..celé své mládí i vánoce prožila na Moravě..

Paní Růženka Červená se narodila a také celé své mládí prožila na Moravě. Na té Moravě, která představuje úrodnou půdu, vinnou révu, prostě bohatství.

Paní Růženka se zamyslela a pak mě vysvětluje, kde se její rodná vesnička nachází a že na tyto dary přírody to byla vesnice chudá. Při společném povídání se ptám, jak slavila s rodiči a dvěma sourozenci vánoce. Vzpomíná, usmívá se a říká, že vánoční svátky považuje za tu nejkrásnější dobu v celém roce.

Příprava začala pro ni a zároveň i všechny její kamarádky již 4. prosince na den svaté Barbory. To si dívky nařezaly větvičky z třešní s přáním, aby vykvetly na Štědrý den. Pokud se tak stalo, dívka se měla do roka vdát.

O svátku svaté Lucie se stěhovalo nesedrané perí i kolovrátek na předení vlny na půdu, kde zůstaly až do skončení vánočních svátků. Začalo se uklízet a dělat další přípravy.

Samotný Štědrý den byl ve znamení půstu. To proto, aby děti viděly „zlaté prasátko“. Po takovém hladovění všem moc chutnala švestková omáčka z kapra i ryby na kmíně. Nikde nechyběla vánočka ani štrůdl. Lampička ta se směla rozsvítit, až když vyšla první hvězda. Slavnostní večere začínala modlitbou. Za dětství a mládí paní Růženky se stůl neprohýbal dobrotami ani pod stromkem nebyla kopa dárků. Členové rodiny dostávali to, co nejvíce potřebovali. Rukavice, bačkory, čepice, i pletené, vlněné punčochy. V některých rodinách se objevily doma vyrobené dřevěné hračky.

A jaké byly zvyky? Do konce roku se muselo všechno vypůjčené vrátit. Na začátku Štědrovečerní večere nejstarší člen rodiny udělá všem přítomným medem křížek na čelo, aby byli po celý rok spokojeni. Na Štědrý den se musí sníst trochu česneku a medu, prý je to záruka celoročního zdraví. Také šupiny z kapra se musí uchovat, to proto, aby bylo dostatek peněz. Kdo u večere dřímá, bude po celý rok stonat. Do ořechové skořápky se dá svíčka a položí se do velké nádoby s vodou. Čí oříšek dopluje nejdál, ten se také nejdál od domova dostane.

Kouzlo vánoc, to je zasněžená krajina, mrazem vymalované květy na oknech, i dlouhé rampouchy ze střech. Štědrý večer byl zakončen společnou cestou na půlnoční mši. Když se rozezněl zvon, lidé zachumlaní do teplých kožichů vycházeli z každé chalupy, aby se slavnostní mše zúčastnili. Pak už se z kostela ozýval zpěv koled, který se nesl tichou nocí po celé vesničce.

Děkuji paní Růžence za přiblížení vánoc na Moravě a přeji ji krásné vánoce a hodně zdraví pro celou rodinu.

mav

Pořád jsem dělal, co bylo třeba.

Začneme-li mluvit o nějakém člověku, představíme si nejprve jak vypadá a současně se nám vybaví, jestli je nám příjemný nebo ne. To v případě, když k němu máme nějaký vztah, a nemáme-li žádný, stejně máme zmíněného člověka spojeného s něčím, co k němu neodmyslitelně patří. A co patří k panu Josefu Pavlovcovi? Co se nám vybaví, když máme o něm mluvit? Činorodost a práce a zase práce a činorodost.

Já osobně ho neznám jinak, než že něco dělá. I když má už řadu let zdravotní potíže, snaží se nezahálet. Dále se musím přiznat, že jsem si pana Pavlovce zařadila do profese zednické a s tou představou, že se náš rozhovor bude točit jen kolem staveb a stavění, jsem pana Pavlovce, u příležitosti jeho prosincových osmdesátin, navštívila.

Pane Pavlovec, začneme od píky. Povězte mi něco o vašich rodičích a pak od kdy bydlíte tady v této chalupě?

„Narodil jsem se 26.12.1927 tady ve Svěradicích. Maminka se jmenovala Anna a pocházela z Hlupína. Tatínek František se narodil v Babíně. Tuhle chalupu koupil otec mého tatínka ještě když byl tatínek malý kluk.

Byly to původně 2 malé chaloupky. V jedné bydleli nějací Krejčůrkoc a ve druhé se říkalo u Zelenků. Pan Zoubek (Štodl) koupil od Krejčůrků sednice a my mašálky.“

Sestra sloužila v Hlupíně u sedláka, ale protože měla křivení páteře a podle doktora nemohla dělat těžkou práci dostala se do Inářského zámku. Tam vařila. Po válce zase komunisti zakázali služby, a tak skončila až v Praze, kde vařila studentům v Masarykových kolejích. Zemřela asi před 2 roky.“

Čím byl váš tatínek?

„Byl to švec, učil se tady ve vsi. Tehdy chodili řemeslníci na zkušenou do Vídně. Pan Polánka (Hokynář) a pan Švec tady ze Drah byli oba krejčí a když byli ve Vídni, pan Polánka tam tatínka pozval. Napsal mu na papír ulici, ale na číslo domu zapomněl. Tatínek vyprávěl, že zvonil asi ve třech domech, až si ho všiml četník a spolu to potom našli. Než začala 1. světová válka přijel domů a pak narukoval. Dostal se do ruského zajetí a prožil takové historky, že když je v hospodě vyprávěl všichni poslouchali a byli by chtěli, aby povídal pořád. Z války se ale vrátil až dlouho po jejím skončení. Mysleli jsme, že je mrtvý. Spolu s ním se ještě tak dlouho vrátil pan Polánka (u Dudáků).“

A co škola, dětství?

„Do školy jsem chodil tady ve Svěradicích. Do měšťanky jsem už nešel. To víte, byla bída. Ve vsi byli čtyři ševci a lidi, když si přišli pro opravené boty většinou neměli peníze a tatínek musel počkat až něco prodali, obilí nebo tak. Proto jsem dělal i při škole. Pan Kodera (u Boubeláků) byl obecní hajný a vždycky došel za panem řídícím, že by mě potřeboval do lesa dělat jamky. Pan řídící většinou řekl, aby si mě vzal, že stejně nikam dál do školy nepůjdu. Každá koruna byla dobrá. V létě jsem zase pomáhal u Kozlíků v hospodářství. Pan řídící od nich bral mléko a máslo, tak mě tam také rád pouštěl.“

Takže dělat jste uměl od malička. Co potom, když jste vyšel školu?

„Dělalo se, co bylo třeba, jen když se něco vydělalo. Na zimu jsme jezdili asi na 2 měsíce na kampaň do horažďovické škrobárny. Házeli jsme brambory do pračky. Dělal tam také soused Karel Štodloc a Karel Škudrnoc. Když vypukla válka, vybrali si mě také do Rajchu. V Babíně byl pan mlynář Doubek a jeho švagr měl známého na pracáku. Dojel tam se mnou a já jsem potom dělal u něj ve mlýně, co bylo třeba.“

A po válce?

„Po válce jsem pracoval u strejdy v Mariánských Lázních, který tam dostal chalupu po Němcích. Zase jsem dělal, co bylo třeba. Pomáhal jsem při hospodářství a potom při mládežnické akci jsme stavěli sloupky z Mariánských Lázní až do Plané. Samozřejmě že ručně. Pak mě maminka napsala, že doma je moc práce, tak

jsem se vrátil. Zase se sháněly peníze, kde se dalo. Přihlásil jsem se na brigádu na kopání uhlí. Bylo to na dolu Herkules v Horním Litvínově u Mostu. Bylo nás tam 16 ze Strakonicka. Se mnou tam byl otec tady naší Božky Opalecké. Fáráli jsem 700 m pod zem. Byli jsme tam 4 měsíce a po skončení jsme každý měl nárok na 40 q uhlí zdarma.“

Byl jste na vojně?

„Narukoval jsem do Plzně do 35. kasáren. Pak jsem byl nějaký čas ve Stříbře a nakonec v Chotěšově, kde bylo vojsko v bývalém klášteře a mělo tam 60 vojenských koní. Mě poslali na výcvik do Bohdanče a pak mě udělali vedoucím stájníkem, dali mě frčku a měl jsem to všechno na povel. Byl tam se mnou Šolík (Šole) ze Slatiny.“

Kdy jste se oženil?

„S mojí první ženou jsem se seznámil právě v Chotěšově. Byla ze smíšeného německého manželství a chtěla zůstat v Německu. Já jsem tam být nechtěl a tak to nedělalo dobrotu a asi za čtyři měsíce jsme se rozvedli. S mojí druhou ženou jsem se seznámil v Málkově na „dobírce.“ Byla tam u babičky. Já jsem do hospody nechodil, ale tenkrát jsem tam nějak zrovna byl a Franta Červený nás vyhecoval, abychom jeli do Malkova na tu dobírku. Kluci tancovali a já jsem pořád seděl. Franta mi povídá: „Jdi tancovat ty vobejdo, támhle sedí holky a ta jedna je svobodná.“ Tak jsem šel, pak jsme začali spolu chodit a vzali jsme se.“

Odkud byla vaše žena ? Pamatuji se, že byla moc příjemná a hodná.

„Pocházela z Kejnic. Bylo jich doma pět a rodiče jim oba zemřeli na tuberu. Postupně se dostali z domova a ona pak zůstala bydlet u ženatého bratra. Nedělalo to tam dobrotu, tak si ji k sobě vzali Buzínů. Tam jim vařila a starala se o děti. Vždyť náš Franta Buzín jí říkal teto. Byla švadlena, ale měla vápenatění plic a doktoři ji nechtěli pustit do práce. A protože nebyla pojištěná, celý život nebrala ani korunu. Všechno bylo na mě. Moje žena byla moc hodná. To nebyla ani ženská, to byl anděl. Neměla to se mnou lehké. Přistavovala se chalupa, já byl na všechno sám, peněz bylo málo, ona chtěla peníze na jídlo, já potřeboval koupit cihly. Tady byla jen tahle jedna sednice. Měli jsme dvě děti Pepička a Haničku, tak bylo třeba přidělat nejdřív alespoň jednu místnost. Dovedete si představit, jak to tady vypadalo, když měl táta uprostřed sednice ještě ponk a opravoval na něm boty. A když tu mužský čekali na opravu překračoval jeden druhého. Žena mi zemřela před 20 lety, takže jsem od 60 let sám.

Kde jste ještě dělal a kdy už se dozvím jak je to u vás s tou zedničinou?

„I když jsem zedničinu dělal nejvíc, nejdéle a moc rád, vyučený jsem nebyl. Nějak jsem to při vši té práci okoukal. Zedničil jsem tady v našem JZD, ještě za Pepíka Smitky. Pomocníka mě dělal Karel Štodloc a Franta Adámek z Velkého Boru, kterému se říkalo Franta Rum. Oba byli šikovní, ale často šli na svačinu do hospody a už nepřišli. Pak jsem dělal ještě ve Zbrojovce Blatná a nakonec v Tesle Blatná také zedničinu. Odtud jsem pak šel do důchodu. Potom jsem ještě jezdil na brigádu do blatenského Dřevokovu. V Blatné si ze mě vždycky utahovali, že tam mám Pavlovcovu ulici. Tady ve vsi jsem se také hodně nadělal našim lidem i chalupářům. Chalupu jsem tu postavil i naší Haně. Zedničinu jsem nedělal akorát ve Škodovce, kam jsem nastoupil hned po vojně a pak když jsem ze zdravotních důvodů přešel ke dráze do Babin. Tam jsem začínal s Karlem Jírovcem. On pak jezdil na lokomotivě a já házel uhlí do vozíků, odkud se sypalo do tendru lokomotivy. Na dráze jsem dělal asi 3 roky a odtud jsem šel pak do našeho JZD.

Pane Pavlovec, váš život byla jenom spousta práce. Chtěl byste být ještě jednou mladý?

„A víte, že chtěl? Já jsem dělal moc rád a každému závidím, kdo ještě dělat může. Ale už to nejde. Zlobí mě nohy, ta jedna má památku na to, když jsem spadl z třímetrového lešení. Tak tu s Pepou sami hospodaříme. Musím říct, že tu hospodaříte dobře. Máte tu uklizeno, že by si z vás leckterá z nás mohla vzít příklad. A to jste nevěděli, že k vám přijdu. Pane Pavlovec, přeji vám k vašim kulatinám hodně spokojenosti a pohody a děkuji za hezké povídání s vámi.

Marie Šulcová

Vánoční přání dětí v MŠ

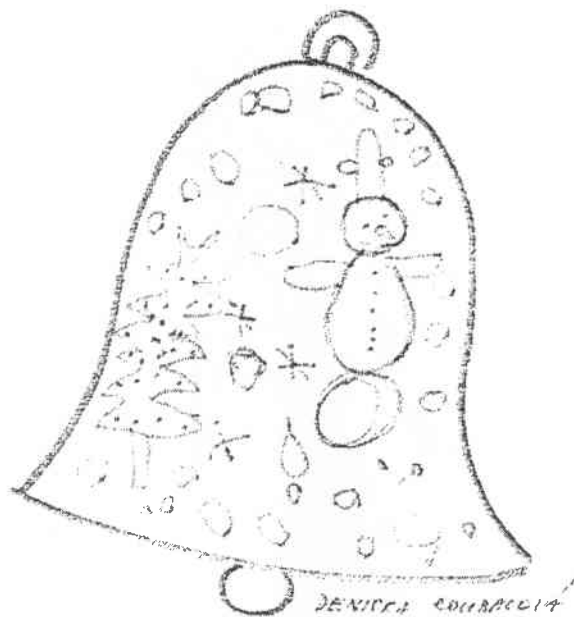
Také u nás v naší školce nastal čas čertů, Mikuláše a anděla, kteří nás 5.12.2007 jako každý rok pocítili svojí návštěvou.

To Vám bylo najednou hodných dětí a těch slibů, jak se polepší. Někteří v jídlu, jiní v poslušnosti maminky, tatínka i ve školce. No, uvidíme! Samozřejmě nechyběla čertovská nadílka v podobě balíčků plných dobrot, za které jim děti přednesly básničky. Na závěr si děti společně s čertem, Mikulášem a andělem zatancily.

Ještě než přišli čerti, si děti prosincové čertoviny řádně užívaly. Čerty kreslily i skládaly z papíru. Sami ze sebe vyrobily čertíky, vymyslely si jména a vyrobily si masky. Družstva čertíků zápolila v čertovských sportovních hrách, např. Hod plných pytlů do dálky, Slalom s pytlek na zádech nebo skákání přes řetěz do výšky.

Paní učitelka Naďa s jednotlivými čertíky hovořila co by si tak přáli mít pod stromečkem a komu nosí Ježíšek dárky? „Dětem, a ty děti jsou hodné.“

„Jste všichni hodní, nebo někdy trochu zazlobíte? Ondra přiznává: „Občas zlobím se sestřičkou v posteli.“

- Čertice Pavlaska (Pavlinka)- „domeček pro panenky“
- Čertice Elišačka (Eliška)- „velký kočárek a velké oblečky pro miminka“

Kluci Ládiček Korběl, Pavlík Dvořák a Martínek Zach se shodli na tom, že by jim Ježíšek mohl přinést velkého traktora nebo auto.

Verunka Vaněčková jako správná čertice Verucajda si vzpomněla, že doma mají rybu a salát a s maminkou peče cukroví. Čert Lucíáš jako jediný vykřikl: „Vánoce slavíme přece proto, že má Ježíšek narozeniny.“

A taky jsme si pověděli, že radost můžeme udělat nejen dárečkem, ale i tím, že máme někoho rádi mu pomůžeme, pohladíme. Všem přejeme požehnané vánoční svátky a budoucí rok 2008 .

Naďa Kučerová

Lukáš, zase: „Někdy neposlouchám mamku.“

Pak se nám představili naši čertíci, každý se svým přáním.

- Čert Ondráš (Ondra)- „zvířátka a farmu“
- Čert Lucíáš (Lukáš)- „LEGOVÝHO ROBOTA a pro mamku korále“
- Čertice Karolíška (Karolka)- „princeznovský gauč a princeznovskou postel“
- Čertice Denisačka (Deniska)- „domeček jako má Popelka a taky domeček jako má Růženka“
- Čert Frantabub (Frantík)- „traktora JOHN DIERA a pro tatku velkou motorku“

Vánoce a dárky

Pro většinu lidí jsou Vánoce nejkrásnějšími svátky v roce. Staré tradice se mísí s novými zvyky a tak mají vánoční dny zvláštní atmosféru. Doprovádí ji dobré jídlo, radost z dárek, ozdobený stromek, betlémy a koledy. Pro křesťany jsou Vánoce oslavou narození Božího syna.

Zvyk dávat na Štědrý den dárky je starý jako lidstvo samo. Je to projev přátelství, lásky a úcty svým blízkým. Jaký byl vlastně první vánoční dárek? Ještě v 19. století nebyla nadílka nijak bohatá a dárky měly hlavně na venkově význam spíše symbolický. Byly to převážně jablíčka, ořechy, drobné doma vyráběné hračky, sladkosti, výjimečně něco na sebe... Ještě před těmito drobnostmi se začala dávat vánočka, která má dlouhou historii. První doložené informace pocházejí již ze 16. století. Původně se vánočky pekly jako placky a nazývaly se calty. Odtud pochází například název pražské Celetné ulice. Tyto placky dostávali jako odměnu za roční službu ponocní, čeledíni nebo děvečky. Na Plzeňsku dostávali pomocníci místo nich koleneč. To je pečivo upečené ve tvaru věnce.

S dárky v tradiční podobě začali měšťané na počátku 20. století. Jednalo se většinou o dárky účelové. Boty, hračky, oblečení, ale i knížky. I tyto dárky byly často doma vyráběné.

Ani v této době se ale nezapomínalo s dárky pro chudé. Pod vánočními stromy na náměstích byly veřejné kasičky, do nichž mohl každý přispět finančním obnosem nebo formou dárek. Ve městech pořádala charita, červený kříž štědrovečerní večeře a nadílky pro chudé děti.

Dárky se posupem doby mění. Je těžké odolat pestré, lákavé nabídce obchodu a tlaku reklamy, ale jejich základní poselství se nemění. Jsou projevem přátelství, úcty a lásky.

Václav Strolený

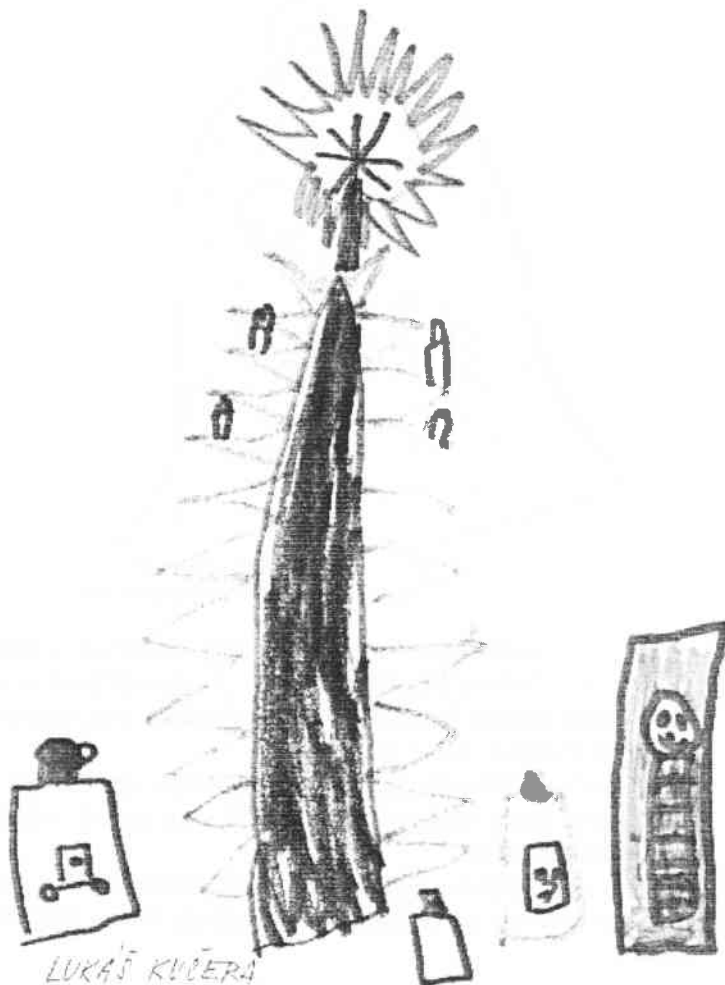
Vánoční čas

Skončil měsíc listopad, měsíc dušiček a pomalu i podzim. Dnes už máme za sebou druhou adventní neděli. Ať chceme nebo ne, začalo předvánoční období. Pro někoho je to obdobím klidu, radosti, především pro muže, tatínky, děti a pro druhé nás ženy obdobím stresu a vánočního shonu.

Kdo jiný nakupuje dárky pro všechny své blízké, uklízí, peče dobrotu a ladí domov do vánoční pohody. I přesto bychom si měli najít čas a více přemýšlet o sobě a svých blízkých. Zamyslet se nad tím jak zlepšit vztahy mezi sebou a vůbec jak to udělat, aby nám na světě bylo dobře, lépe. Vánoce jsou především radostí dětí, bez nichž by byly tak trochu prázdné. Není nic krásnějšího, než pohled do jejich rozzářených očí, plné nadšení z překvapení a té atmosféry. Samozřejmě bychom neměli zapomenout na někoho blízkého, ani na ty, co již nejsou mezi námi.

Na závěr Vám všem našim čtenářům přeji hodně lásky, vzájemného porozumění, rodinné pohody během vánočních svátků a do nového roku štěstí a hlavně zdraví.

kma

PRANOSTIKY na listopad

Listopad se podle pozorovatelů počasí v minulosti rozpadal na ještě relativně teplé období, lidově označované -- Léto všech svatých, dále na časový úsek Mariánských chladen, Klementinské oteplení a Kateřinská chladna.

Léto všech svatých -- dostavuje se od posledních říjnových dnů až po dny na konci první listopadové dekády.

1. Kolem Všech svatých slunce uroní ještě malou slzu Babího léta.
2. Všichni svatí teplo (1. 11.), sv. Martin (11. 11.) zimu.
3. Na sv. Teodora, může sedlák pole orat (9. 11.)

Martinské zimy a chladna -- konec první listopadové dekády.

1. Na Martina s mocí, vtrhne zima v noci.
2. Od sv. Martina, zahřeje jen peřina.
3. Na sv. Martina, drž se synku komína.

Klimentinské oteplení -- přichází na přelomu druhé a třetí listopadové dekády.

1. Panny Marie obětování, zimu ještě nepřivídí (21. 11.)
2. Na Martina -- li sněží, na Klimenta mívá sníh výšku stěží.
3. Sv. Kliment zimu oblevuje.

Kateřinská chladna -- nastupují ve dnech v polovině poslední listopadové dekády a trvají až po dny na konci měsíce.

1. Sv. Kateřina má pěkné jméno, ale chladné věno (25. 11.).
2. Na sv. Kateřinu klepe sníh na okno.
3. Od sv. Kateřiny do sv. Ondřeje (30. 11.) sotva se pod peřinou ohřeje.

Pozn.: letos hřímalo na sv. Martina -- zde jsou příklady pranostik kk listopadovým bouřkám.

1. Hřímá -- li v listopadu, hojnost obilí a léto dobré znamená.
2. Hřímá -- li v listopadu měsíci, ať se těší rolníci.

PRANOSTIKY na prosinec

Podle lidové meteorologie se prosinec rozpadá na období Mikulášského oteplení, Svatotomášskou zimu, Vánoční oblevu a do ledna přesahující Novoroční zimu.

Mikulášské oteplení -- od dnů na konci listopadu až po dny na přelomu první a druhé prosincové dekády

1. Sv. František, kapává ze stříšek (3. 12.).
2. Když se Kateřina klouže, jsou na Barborku louže.
3. Na sv. Mikuláše jhne nebo pršívá, málokdy zima držívá.

Tomášská zima -- od dnů na přelomu první a druhé poloviny dekády, která zpravidla trvá až po dny k polovině poslední dekády prosince (sv. Tomáš, dle katolického kalendáře 21. 12.)

1. Od sv. Lucie zimy dost (13. 12.).
2. Na moudrost Boží, zima už zuří (17. 12.).
3. Na sv. Tomáše, chop se chlupatého rubáše.

Vánoční obleva -- přibližně ve dnech první poloviny poslední prosincové dekády až po dny ke konci roku

1. Chodívá-li Kateřina (25. 11.) po ledě, chodí potom Eva (24. 12.) po blátě.
2. Na Adama a Evu, čekejte oblevu.
3. Vánoční jih rozpouští sněh.

Novoroční zima

1. Je-li na Boží hod (25. 12.) slotá, brzy nebude bláta.
2. Na Davida krále, mrazy nadále (30. 12.).
3. Zima, kterou konec roku nese, ještě dlouho námi třese.

Václav Strolený

Pár zajímavostí z fotbalového dění místního FK Svěradice.

Fotbalisté domácího FK Svěradice skončili podzimní část soutěží, ve kterých si vedli se střídavými úspěchy.

Žáci jako nováček krajské soutěže skupiny „B“ udělali trenérům, výboru i fanouškům obrovskou radost, když v této soutěži skončili na vynikajícím prvním místě. Když jsme do této soutěže před tímto ročníkem postupovali, nikdo nevěřil v takové umístění. Jsme opravdu rádi, že se vytvořil velmi dobrý a silný kolektiv okolo kapitána Dana Vonáška a dalších výborných hráčů této kategorie. Tuto soutěž hraje 14. mužstev a jak jsem již zmínil naši žáci skončili na prvním místě s dvoubodovým náskokem na dalšího nováčka z Hostouně. Odehráli 13 zápasů. 10 jich vyhráli a 3 prohráli s celkovým skóre 41:15 a 30 body.

Letošní „MUŽSTVO“ žáků

hodnocení v polovině sezony

Dorost hrající krajskou soutěž skupiny „A“ nám takovou radost jako naši žáci už neudělal, i když si myslím, že v tomto mužstvu nejsou špatní hráči. Hráči jako Kuba Vlček, Dan Martínek nebo bratři Polenové, si myslím, že by toto mužstvo měli více vyhecovat a ti mladí je respektovat. Proto všichni věříme, že kluci dají hlavy dohromady a tuto soutěž jak pro sebe tak pro výbor i fanoušky, kteří jim chodí fandit, udrží.

Odehráli také 13 zápasů. 3 vyhráli, 1 remizovali a 9 jich prohráli s celkovým pasivním skóre 22:44. S 10 body skončili na nelichotivém předposledním místě, 2 body před Švihovem.

„B“ mužstvo hrající IV. třídu skupiny „B“ edvádělo na podzim dobré výkony, na které jsme z minulého ročníku nebyli moc zvyklí. I tady si myslím, že se mužstvo dalo docela dobře dohromady, a noví hráči do tohoto mančaftu dobře zapadli. V posledním kole porazili největšího rivala sousední Velký Bor na jeho hřišti 2:1. Odehráli 10 zápasů, 6 jich vyhráli a 4 prohráli s celkovým skóre 29:20. S 18 body skončili na 4. místě

„A“ mužstvo hrající okresní přebor má za sebou velmi dobrý podzim. Ze začátku soutěže se rozjíždělo pozvolna, na konci podzimní části předvádělo výborný fotbal, za který musíme pochválit jak samotné hráče, tak hlavně trenéra. Jelikož má toto mužstvo perspektivu a samotní hráči si dávají ty nejvyšší cíle, chtělo by to, jestli to půjde, postoupit. Bylo by pěkné zase u nás vidět hrát vyšší soutěž. Mužstvo odehrálo 12 zápasů, když jim poslední zápas odložili do jarní části soutěže. Byla škoda, že rozjeté mužstvo nemohlo toto poslední utkání odehrát v podzimní části. Skončili na 3. místě bod za vedoucími Nezamyslicemi. 9 zápasů vyhráli a 3 zápasy prohráli s celkovým skóre 30:11 a 27 body.

Nesmím zapomenout ani na starou gardu, která si zahrála několik zápasů se střídavými úspěchy. Tito borci se vždycky dali dohromady ve stánku při pivě, kde je vždy o čem diskutovat.

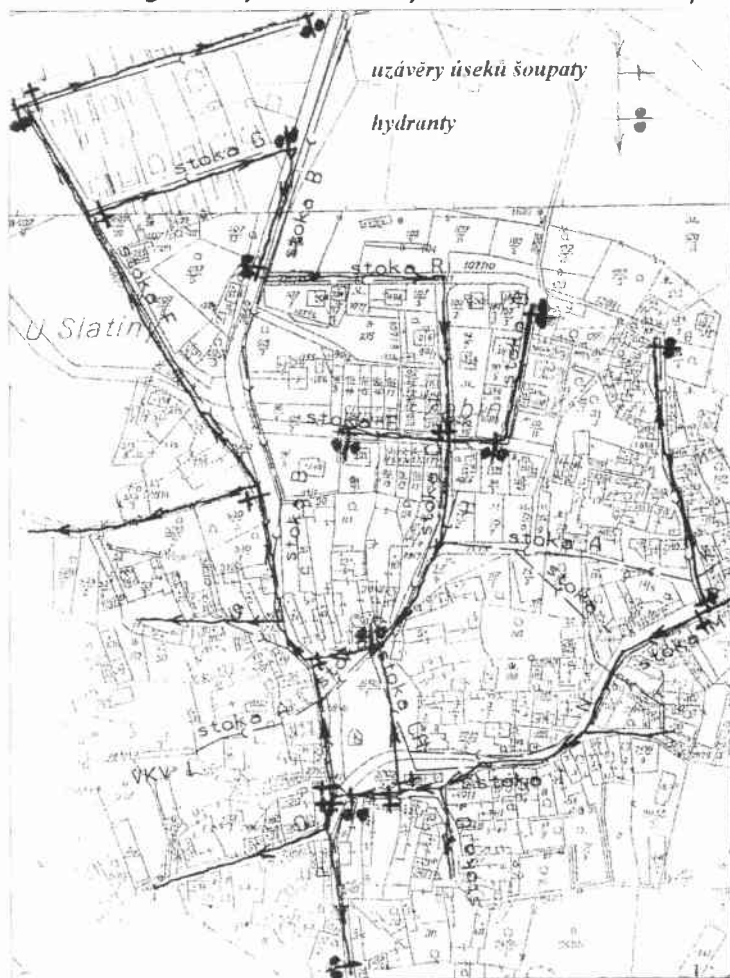
Blíží se vánoce a nový rok tak bych chtěl popřát za výbor FK Svěradice všem hráčům, trenérům, fanouškům a občanům Svěradic krásné a pohodové svátky vánoční a šťastné vykročení do nového roku.

(POZNÁMKA: Valná hromada FK Svěradice se bude konat 12. 1. 2007 ve vestibulu KD.)

mch

Máme vodovod – musíme si ho hledět

Koncem šedesátých let minulého století se politická diktatura natolik v našem státě unavila svou sebejistotou, že do vládnoucích struktur se začaly prosazovat čerstvější ročníky a názory jak přežít, které pocitovaly nutnost začít „uspokojovat masu“ tím, že jim umožní se seberealizovat na veřejnosti alespoň ve svém blízkém okolí. „Potřebujete školkou?, prodejnu?, restauraci?, sportoviště?, kanalizaci?, vodovod? Máte je mít. Stačí k tomu ochotné pracovitě ruce vás všech a chuť do brigádnických hodin. My Vám dáme finanční příspěvek a rady“.

A tak se zrodila AKCE Z.

Na tehdejší Národní výboru předsedoval V. Forejt, tajemníkem Baňák, šéfem stavební komise byl Fr. Stošek. Vyřídili formality, a začal se budovat veřejný vodovod.

V polovině sedmdesátých let tekla veřejná voda do všech připojených domácností, školy, ba i do dostavěné hospody, kterou si místní občané rovněž stihli postavit pod zázračnou značkou „AKCE Z“.

Čas neúprosně plynul. Podepsal se i na rozvodu vody v naší obci. Třicet let se podepsalo na většině uzávěrů, které jsou nutné pro možnost oprav nastalých havárií anebo k připojení nových odběratelů, aby nemusel být přerušen rozvod v celé vsi. Rovněž některé hydranty v případě nutnosti by nebyly k použití, kdyby se například oheň objevil místo ve světnici v kamnech na střeše. Proto bylo nutné řadu šoupat a některé hydranty vyměnit a některá místa v obci hydranty dovybavit.

Financování prací bylo zčásti z prostředků obce, zčásti z dotace kraje.

Na mapce obce ukazujeme současný stav jednotlivých úseků místního rozvodu vody včetně rozmístěných hydrantů.

Kromě těchto prací byla provedena kontrola na řadě domovních uzávěrů. Na které se letos nedostalo, budou zkontrolovány v příštím roce. Všem ale radíme, kontrolujte si svůj připojovací ventil i domovní uzávěr, abyste v případě potřeby nebyli zaskočeni jejich nefunkčností!

text a foto **mot**

VYDÁVÁ: Obecní úřad ve Svěradicích.

Jindřiška Kalabzová (**jka**), Marie Vojtová (**mav**), Kamila Marcová (**kma**), Miroslav Chaloupka (**mch**), ing arch Tomáš Straňák (**mot**) grafická úprava, odpovědný redaktor.

Noviny připravuje redakční rada ve složení:

Počet výtisků 200, neprodejné.